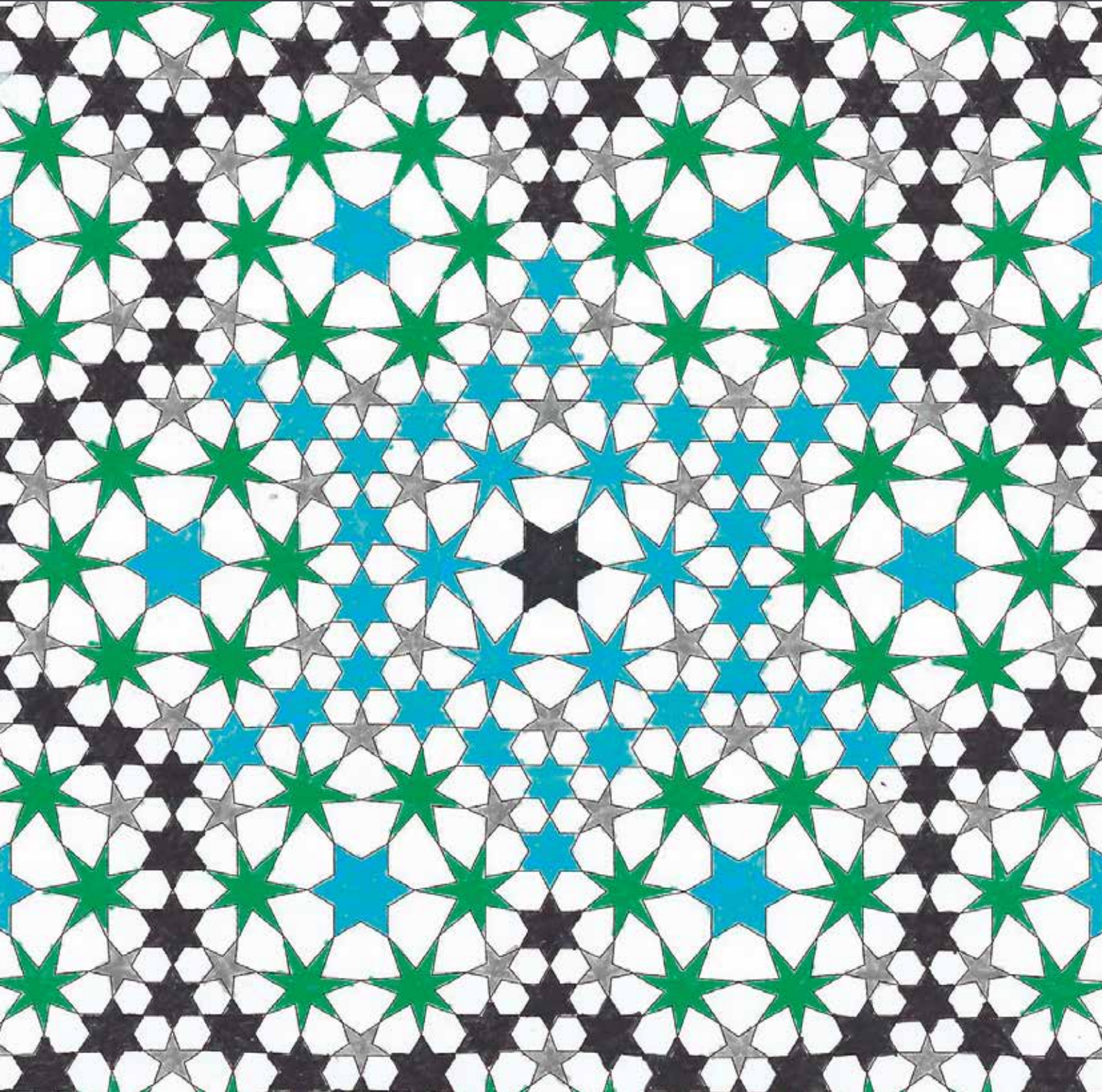

δημιουργία

ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ «Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ» • ΤΕΥΧΟΣ 16 • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2016

Η Γέννηση

Φορητή εικόνα, Βυζαντινό Μουσείο Αθήνας, 15ος αιώνας.
Ίσως έργο του ζωγράφου Αγγελίου.

Λεπτομέρεια της εικόνας φιλοτέχνησαν οι μαθήτριες της Α΄ Λυκείου:
Νόνα Νεκταρία, Παπαμιχαλοπούλου Νάνσυ, Χβτισιασβίθι Μαριάμι

ΕΟΡΤΙΟΝ

Ύμνος γ'. Αὐτόμελον.

Ποίημα Ῥωμανοῦ τοῦ Μελαφοῦ.

Ἡ Παρθένος σήμερον,
τὸν ὑπερούσιον τίκτει,
καὶ ἡ γῆ τὸ Σπήλαιον,
τῷ ἀπροσίτῳ προσάγει.
Ἄγγελοι μετὰ Ποιμένων
δοξολογοῦσι.
Μάγοι δὲ μετὰ ἀστέρος
ὁδοιποροῦσι.
Δι' ἡμᾶς γὰρ ἐγεννήθη,
Παιδίον νέον,
ὁ πρὸ αἰῶνων Θεός.

Επιμέλεια έργων:
κ. Γκαβαῖσέ Βασιλική,
Καθηγήτρια Εικαστικών

Η εμπειρία μου στη Βουλή των Ελλήνων

Ονομάζομαι Αναστασία Βλαχογιάννη και φέτος το καλοκαίρι μου δόθηκε η δυνατότητα να παρακολουθήσω από κοντά τις εργασίες της ΚΑ΄ Συνόδου της Βουλής των Εφήβων.

Από το 1996 και σχεδόν κάθε χρόνο, η Βουλή των Ελλήνων διοργανώνει ένα πρόγραμμα βιωματικής δράσης και διδασκαλίας, στα πλαίσια του οποίου Έλληνες μαθητές της Β΄ Λυκείου απ' όλο τον κόσμο μπορούν να έρθουν σ' επαφή με τον θεσμό της Δημοκρατίας και τον τρόπο με τον οποίο αυτή ασκείται μέσα από το Κοινοβούλιο.

Πιο συγκεκριμένα, το θέμα της ΚΑ΄ Συνόδου της Βουλής των εφήβων είχε ως θέμα τα δικαιώματα του παιδιού. Στόχος μας ήταν, ως «βουλευτές», να ψηφίσουμε ένα Σχέδιο Δράσης για τα δικαιώματα του παιδιού και για τον σκοπό αυτό χωριστήκαμε σε 6 ομάδες, καθεμιά από τις οποίες

επικεντρωνόταν σ' έναν διαφορετικό τομέα των παιδικών δικαιωμάτων: Υγεία, Εκπαίδευση/Πολιτισμός, Παιδική φτώχεια, Προσφυγικό ζήτημα, Δικαιοσύνη, Παιδική προστασία. Παράλληλα, είχαμε τη δυνατότητα, ως μαθητές αυτή τη φορά, να θέσουμε συνολικά 6 επίκαιρες ερωτήσεις στον Υπουργό Παιδείας σχετικά με το νέο εκπαιδευτικό σύστημα ή και σχετικά με νόμους που ισχύουν χρόνια στην εκπαίδευση, αλλά κατά τη γνώμη μας θα πρέπει ν' αλλάξουν.

Γενικά, το πρόγραμμα διήρκεσε 5 μέρες. Την πρώτη και τη δεύτερη μέρα είχαμε την ευκαιρία να γνωριστούμε με τους υπόλοιπους έφηβους βουλευτές και κυρίως με αυτούς της ομάδας μας, μέσα από βιωματικά εργαστήρια. Επίσης, μας δόθηκε η δυνατότητα να συζητήσουμε με βουλευτές απ' όλα τα κόμματα που είναι στη βουλή, ενώ ως ολιγομέλεια ψηφίσαμε τις 6 επίκαιρες ερωτήσεις που θέλαμε να τεθούν. Την τρίτη μέρα, κάθε ομάδα συνεδρίασε μόνη της, αποφασίζοντας για τις προτάσεις που θα πρέπει να συμπεριληφθούν στο τελικό νομοθετικό έργο. Το έργο αυτό το ολοκληρώσαμε ως ολιγομέλεια την τέταρτη μέρα, όπου ουσιαστικά ένας εκπρόσωπος από κάθε ομάδα παρουσίαζε τις προτάσεις που είχαν συζητηθεί κι οι υπόλοιποι μπορούσαν, αν ήθελαν πριν γίνει η ψηφοφορία, να προτείνουν κάποια τροπολογία κατ' άρθρον ή στο σύνολο. Επιπλέον την τέταρτη μέρα συζητήσαμε με την επιτροπή του προγράμματος της Βουλής των εφήβων για την εμπειρία μας αυτή, προτείνοντας παράλληλα τρόπους βελτίωσης της διεξαγωγής αυτού του εγχειρήματος. Την τελευταία μέρα έγινε η επίσημη ψήφιση του νομοσχεδίου για τα δικαιώματα του παιδιού

από την ολιγομέλεια της Βουλής, κατ' αρχήν, κατ' άρθρον και στο σύνολο, ενώ ακόμα απαντήθηκαν κι οι επίκαιρες ερωτήσεις μας από τον Υπουργό Παιδείας. Συμπερασματικά, περάσαμε αναριθμητές ώρες στο Κοινοβούλιο συνεδριάζοντας. Ευτυχώς, όμως, τα βράδια, συμμετείχαμε και σε διάφορες εκδηλώσεις: παρακολουθήσαμε δύο συναυλίες στο προαύλιο της Βουλής, μία θεατρική παράσταση στο Πολιτιστικό Κέντρο Ιδρύματος Μιχάλης Κακογιάννης και επισκεφτήκαμε την Ακρόπολη.

Συνοψίζοντας, θα ήθελα να αναφέρω ότι η εμπειρία αυτή ήταν για μένα αρκετά διαφωτιστική για το πώς

πραγματικά λειτουργεί η Βουλή, διότι σχημάτισα προσωπική άποψη για τους ανθρώπους που τη συγκροτούν και για τον ρόλο τους.

Αναστασία Βλαχογιάννη,
Γ΄ Λυκείου

Ο αθλητισμός γιορτάζει

Την Τετάρτη, 2 Οκτωβρίου, πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο της παγκόσμιας ημέρας αθλητισμού οι μαθητικοί αγώνες του σχολείου μας στις δημοτικές αθλητικές εγκαταστάσεις. Ήταν μια μέρα διαφορετική, την οποία οι μαθητές περιμέναμε με ιδιαίτερη ανυπομονησία, μιλούσαμε καθημερινά και κάναμε σχέδια γι' αυτήν! Οι περισσότερες συζητήσεις μας είχαν ως κεντρικό θέμα τους αγώνες και τα μάτια μας έλαμπαν από χαρά, καθώς σχεδιάζαμε τα παιχνίδια μας.

Όλα λοιπόν ήταν με το μέρος μας! Ο καιρός ευνοϊκός, δημιουργούσε τις κατάλληλες συνθήκες για ατέλειωτο παιχνίδι στα γήπεδα. Τα παιδιά της κάθε τάξης συγκεντρώθηκαν αρχικά στις εγκαταστάσεις και με μια μικρή καθυστέρηση λίγων λεπτών μπήκαν στον κυρίως χώρο, στο κλειστό δηλαδή γήπεδο της καλαθοσφαίρισης, όπου έλαβαν χώρα ενδιαφέροντες αγώνες μπάσκετ.

Τη μεγάλη αυτή γιορτή του αθλητισμού άνοιξαν οι χαρούμενες φωνές των παιδιών της Α' Γυμνασίου τα οποία γεμάτα ενθουσιασμό αφοσιώθηκαν στη νίκη τους και στο παιχνίδι. Από τη «γιορτή» δεν θα μπορούσαν να λείπουν οι υπόλοιπες τάξεις του Γυμνασίου. Έτσι την παράσταση έκλεψε η Γ' τάξη του Γυμνασίου με το πιο ευφάνταστο παιχνίδι της ημέρας, αφού για τις ανάγκες του αντίπληξαν παπούτσια με τους συμμετέχοντες

τους σε ελάχιστο χρονικό διάστημα. Καθώς η ώρα περνούσε, οι δραστήριες και ενεργές κερκίδες άθλοτε αποδοκίμαζαν και άθλοτε επιδοκίμαζαν τους συμμετέχοντες!! Γέλια και σχόλια λοιπόν δεν έλειπαν προσθέτοντας ακόμα μεγαλύτερη ζωντάνια και δίνοντας κίνητρο σε όλους τους συμμετέχοντες να προσπαθήσουν ακόμη περισσότερο.

Οι ομάδες του Λυκείου δεν άργησαν να κάνουν την εμφάνισή τους! Η Α' Λυκείου ειδικά κατέπληξε το πλήθος και έδειξε την «νοικοκυροσύνη» της, όταν κλήθηκε να απλώσει «την πιο γρήγορη μπουγάδα». Οι μαθητές και οι μαθήτριες επιδόθηκαν στα πιο ξεκαρδιστικά παιχνίδια χρησιμοποιώντας μανταλάκια! Λίγο αργότερα η Β' και η Γ' Λυκείου έδωσαν το στίγμα τους στο άθλημα του βόλλει με ένα εντυπωσιακό παιχνίδι.

Μετά τη λήξη των αγωνισμάτων είχαμε άπλετο χρόνο να παίξουμε τα αγαπημένα μας αθλήματα. Τα περισσότερα κορίτσια εξασκούσαν τις δυνατότητές τους στο βόλλει ενώ τα αγόρια χωρίστηκαν σε ομάδες και σημείωσαν νίκες στο ποδόσφαιρο. Το μπάσκετ είχε την τιμητική του, γιατί είναι το αγαπημένο άθλημα πολλών μαθητών.

Τις μεσημεριανές ώρες η κούραση μας είχε καταβάλει και ξεκουρασθήκαμε στο κυλικείο πίνοντας παγωμένο δροσερό νερό και χυμούς.

Κατά τη μία το μεσημέρι τα σχολικά έφτασαν, για να μας παραλάβουν και να μας μεταφέρουν πίσω στο σχολείο.

Προβόλου Κατερίνα,
Α'2 Λυκείου

28n Οκτωβρίου

76 χρόνια συμπληρώθηκαν φέτος από την 28n Οκτωβρίου 1940. Το χειμωιάτικο πρωινό εκείνης της ημέρας κηρύχθηκε ο πόλεμος που έμελλε να δοξάσει τη μικρή Ελλάδα, ο Ελληνοϊταλικός Πόλεμος. Οι Έλληνες, πιστοί στην παράδοσή τους, αρνήθηκαν να υποταχθούν στον εχθρό, απαντώντας με ένα βροντερό «ΟΧΙ» στη θρασύτατη πρόταση των Ιταλών. Οι μάχες που διεξήχθησαν στα κακοτράχαλα βουνά της Αλβανίας υπήρξαν πράγματι φοβερές. Αψηφώντας το κρύο και τις κακουχίες, οι στρατιώτες μας πρόβαλαν ηρωισμό και ανδρεία απέναντι στις ιταλικές δυνάμεις και τα κατάφεραν. Η γενναιότητα και η τόλμη τους, καθώς και η Υπέρμαχος Στρατηγός που τους είχε πάντοτε υπό τη Σκέπη της, συνέβαλαν στη νίκη των προγόνων μας εναντίον των εχθρών.

Την εθνική εορτή της 28ης Οκτωβρίου τίμησαν οι μαθητές και οι μαθήτριες της Β΄ Λυκείου του σχολείου μας. Στην όμορφη εκδήλωση που μας παρουσίασαν, τα παιδιά εξιστόρησαν τα γεγονότα που έλαβαν χώρα εκείνα τα χρόνια, ξεκινώντας από την κήρυξη του Ελληνοϊταλικού πολέμου το πρωί της 28ης Οκτωβρίου 1940, συνεχίζοντας με τη γερμανική Κατοχή και τελειώνοντας με την Απελευθέρωση της Ελλάδας από τα κατοχικά, γερμανικά στρατεύματα τον Οκτώβριο του 1944. Παράλληλα, πλαισιώνοντας την εκδήλωση με θεατρικό έργο του Θωμά Μενεξέ και τραγούδια της Χωρωδίας μας μετέφεραν ακόμα περισσότερο στον «παλμό» των ημερών.

Θοδωρής Γυφτάκης, γ΄1 Γυμνασίου

Ένα ταξίδι στο παρελθόν με προορισμό την ελευθερία!

Κάθε χρόνο με αφορμή την επέτειο της 17ης Νοεμβρίου το σχολείο δίνει την ευκαιρία σε εμάς, τη νέα γενιά, να κάνουμε μία σύντομη αναδρομή στο παρελθόν, στα δρώμενα των ημερών.

Φέτος λοιπόν αποφασίσαμε να παραβλέψουμε την καθιερωμένη αναφορά στα γεγονότα και έτσι επισκεφτήκαμε έναν τόπο που μας μετέφερε μερικές δεκαετίες πίσω, στα χρόνια της «ανελεύθερης» Ελλάδας. Μέσα από την ξενάγηση στους χώρους του αντιδικτατορικού μουσείου αλλή και την αφήγηση προσώπων που είχαν διαδραματίσει ενεργό αντιστασιακό ρόλο κατά την περίοδο της Χούντας, καταφέραμε να διασχίσουμε τη «δραματική επταετία» μέσα από έναν αντικειμενικό φακό, απαλλαγμένο από «φίλτρα» υποκειμενισμού και παραποίησης των γεγονότων.

Αντικρίζοντας τους παγερούς τοίχους των μικροσκοπικών και σκοτεινών δωματίων του μουσείου αυτού,

το οποίο λειτουργούσε ως στρατόπεδο αρχικά και στη συνέχεια μετατράπηκε σε έναν χώρο βασανιστηρίων αντιστασιακών, αισθανθήκαμε την απόγνωση, την πικρία και τον φόβο που πλημμύριζε τα θύματα της εποχής. Ξυλοδαρμοί, αναγκαστική πολύωρη ορθοστασία, αστία, φυλάκιση ήταν μόνο μερικά από τα δεινά τα οποία αντιμετώπισαν οι φυλακισμένοι.

Όταν οι αρχές συνελάμβαναν κάποιον, είτε επειδή είχαν ενοχοποιητικά στοιχεία εναντίον του αλλιώς –στις περισσότερες περιπτώσεις– και για προληπτικούς λόγους, κανείς δεν ήξερε πόσο θα διαρκέσει η κράτηση του. Στην πραγματικότητα κανείς αντίκριζε ξανά ελεύθερος το φως του ήλιου μόνο όταν είχε υποφέρει αρκετά, σύμφωνα βέβαια με την κρίση των δυνατών.

Εκτός από τις προσωπικές μαρτυρίες του Προέδρου του μουσείου αλλή και ενός συναδέλφου του,

ιδιαίτερα μας άγγιξε το βίντεο ενός Ολλανδού δημοσιογράφου, ο οποίος διακινδυνεύοντας τη ζωή του, προχώρησε στη βιντεοσκόπηση και καταγραφή των συμβάντων κατά την 16η και 17η Νοεμβρίου στο Πολυτεχνείο. Η τόλμη του συνωστισμένου πλήθους, το πάθος του για εδραίωση της Δημοκρατίας, η αγανάκτηση του εξαιτίας τους δικτατορικού καθεστώτος, και η πίστη του στο ύψιστο ιδανικό της ελευθερίας αποτελούν κινητήρια δύναμη για μας τους νέους ώστε να αντιστεκόμαστε. Αξίζει λοιπόν καθένας μας ξεχωριστά αλλή και όλοι μαζί σε ένα συλλογικό επίπεδο να διατηρήσουμε την ιστορία μας αναλλοίωτη στο πέρασμα των αιώνων και να επιδοθούμε σε ένα αέναο κυνήγι της ελευθερίας, της ειρήνης και του δικαίου.

Ναντιάνα Τζιώτη,
Γ'2 Λυκείου

Τα Εκπαιδευτήρια «Η Θεομήτωρ» στον Διαγωνισμό Μετάφρασης «Jvenes Translatores» της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Για 10η χρονιά φέτος η Μεταφραστική Υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής διοργάνωσε τον Διαγωνισμό για τη βράβευση των καλύτερων νεαρών μεταφραστών της Ευρωπαϊκής Ένωσης «Jvenes Translatores», ο οποίος απευθυνόταν σε μαθητές και μαθήτριες δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης που γεννήθηκαν το 1999. Ο αριθμός των σχολείων καθεμιάς από τις 28 χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που συμμετέχουν εξαρτάται από τον αριθμό των εδρών που η χώρα αυτή έχει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. 21

οι έδρες για την Ελλάδα, 21 λοιπόν και τα σχολεία πανελλαδικά που πήραν μέρος στον Διαγωνισμό.

Το σχολείο μας είχε την τύχη να επιλεγεί –δεδομένου ότι εκδηλώθηκε ενδιαφέρον από μεγάλο αριθμό σχολείων– και έτσι δόθηκε η ευκαιρία σε 5 μαθητές μας (μέγιστος επιτρεπόμενος αριθμός για κάθε scho-

leio) να δοκιμάσουν την ικανότητά τους στη μετάφραση.

Μέσα σε κλίμα χαράς και ενθουσιασμού την Πέμπτη 24 Νοεμβρίου 2016 –ίδια μέρα σε όλες τις χώρες της Ε.Ε.– οι ...νεαροί μεταφραστές μας έχοντας στη διάθεσή τους τα απαραίτητα ...εργαλεία του μεταφραστή, τα λεξικά, μετέφρασαν υπό την εποπτεία των καθηγητών τους κείμενα από τα αγγλικά και τα γαλλικά στη μητρική τους γλώσσα.

Στόχος του Διαγωνισμού είναι να προωθήσει την εκμάθηση ξένων γλωσσών και να εμπνεύσει τους γλωσσομαθείς νέους να ακολουθήσουν μια σταδιοδρομία στη μετάφραση.

Η Γενική Διεύθυνση Μετάφρασης της Ε.Ε. θα αξιολογήσει τις μεταφράσεις και θα επιλέξει την καλύτερη από κάθε κράτος μέλος της Ε.Ε. Η ποιότητα της μετάφρασης εξαρτάται κατά κύριο λόγο από την καλή γνώση της μητρικής γλώσσας και όχι μόνο από τη γνώση ξένων γλωσσών. Η κατανόηση του κειμένου είναι το πρώτο βήμα. Το δεύτερο, και ενδεχομένως το πιο δύσκολο βήμα, είναι να χρησιμοποιήσουν τη γλώσσα προς την οποία μετα-

φράζουν για να συντάξουν ένα κείμενο γραμμένο σε φυσικό λόγο που ρέει αβίαστα. Η μετάφραση πρέπει να έχει την ίδια απήχηση στον αναγνώστη με το πρωτότυπο κείμενο. Εάν το πρωτότυπο σε κάνει να χαμογελάσεις ή σου κινεί την περιέργεια, το ίδιο πρέπει να κάνει και η μετάφραση. Αυτό σημαίνει ότι ο μεταφραστής δεν πρέπει απλώς να κατανοεί το νόημα των λέξεων ή να γνωρίζει τη

Στον Διαγωνισμό συμμετείχαν οι μαθητές της Γ΄ Λυκείου:

Γιάννης Μελισσηνός, Ναντιάνα Τζιώτη, Νεκταρία

Παραρά, Χρυσούλα Μούστου, Βασίλης Κακούρης

«Τραγουδήστε, τραγουδήστε!»

Βαρύ το εφτάωρο σχεδόν κάθε μέρα, ειδικά όταν το σχολικό πρόγραμμα περιλαμβάνει δύσκολα μαθήματα, όπως φυσική, μαθηματικά, αρχαία...

Υπάρχει όμως μια ώρα-«όαση» μέσα στην εβδομάδα, η ώρα της μουσικής. Δυστυχώς είναι μόνο μια ώρα, αηλιά για μας τους εφήβους έχει μεγάλη αξία. Είναι η ώρα που χαλαρώνουμε ψυχολογικά από τις εντάσεις της ημέρας και «γεμίζουμε μπαταρίες», όπως ήεμε συνήθως.

Με την μουσική ασχολούνται πλέον σχεδόν όλοι οι έφηβοι είτε μαθαίνοντας να παίζουν κάποιο όργανο είτε απλά ακούγοντας τραγούδια και μελωδίες.

Προσωπικά έχω βοηθηθεί πολύ από τη μουσική για να αντεπεξέλθω στις σχολικές μου υποχρεώσεις. Όταν άρχισα να μαθαίνω πιάνο από μικρή, ποτέ δεν φαντάστηκα ότι θα με βοηθούσε τόσο πολύ τώρα, στην ηλικία που είμαι. Για μένα η μουσική είναι μια διέξοδος, μια χαλάρωση, ένα «γέμισμα». Φορτωμένη με το βαρύ

πρόγραμμα της σχολικής καθημερινότητας, ξεφεύγω από αυτό παίζοντας δυο κομμάτια στο πιάνο ή ακόμη τραγουδώντας ένα τραγούδι δυνατά. Τότε οι εντάσεις της εφηβείας σβήνουν και γεμίζω αισιοδοξία και κέφι. Βέβαια, όταν είναι ώρα κοινής ψυχίας τότε τον λόγο έχουν τα ακουστικά και το κινητό. Απλά... καληδιώνομαι και ξαπλώνω στο κρεβάτι μου. Απομονώνομαι από τους θορύβους του περιβάλλοντος και αφοσιώνομαι σε αυτό που ακούω.

Κάπου διάβασα ότι η ενασχόληση με τη μουσική ανοίγει διαύλους στον εγκέφαλο που διαφορετικά δεν θα άνοιγαν ποτέ. Θεωρώ ευλογία ότι ασχολήθηκα με τη μουσική από νωρίς. Μεγαλύτερη ευλογία όμως είναι το ότι βρίσκομαι

σε ένα σχολείο που έχει εντάξει την μουσική στις δραστηριότητές του. Η συμμετοχή μου στη χορωδία είναι ό,τι καλύτερο μπορούσα να φανταστώ. Τραγούδι και συνεργασία με τους συμμαθητές μου αποτελούν το καλύτερο «φάρμακο» για την ισορροπία της ψυχής και του μυαλού.

Γ' αυτό λοιπόν ...τραγουδήστε, τραγουδήστε, τραγουδήστε!

Παναγιώτα Αλεξίου
γ'1 γυμνασίου

Ένα αγαπημένο είδος μουσικής πολλών νέων και στην εποχή μας είναι η λεγόμενη έντεχνη μουσική.

Τα τραγούδια έχουν ωραίους στίχους που προβληματίζουν και συγκινούν τους νέους.

Αυτό το είδος μουσικής μας αρέσει, επειδή εκφράζει απόλυτα τα συναισθήματά μας και αυτά που δεν μπορούμε να πούμε εύκολα με λόγο.

Εγώ είμαι θαυμάστρια μιας τραγουδίστριας της νέας γενιάς που ερμηνεύει τραγούδια αυτού του είδους. Αυτή η τραγουδίστρια είναι η Νατάσσα Μποφίλιου η οποία καταφέρνει με την υπέροχη φωνή της και μέσω των τραγουδιών της να καταγράφει την καθημερινότητα που βιώνουμε στο σήμερα με κάποιες φωτεινές νότες για το αύριο.

Μαργαρίτα Κασιμάτη, Α1 Λυκείου

Η καρδιά πονάει όταν ψηλώνει

Στίχοι: Γεράσιμος Ευαγγελιάτος
Μουσική: Θέμης Καραμουρατίδης
Νατάσσα Μποφίλιου

Από μικροί μαθαίνουμε να χάνουμε
η απώλεια θα μπορούσε να 'ναι
κούνια μας
δεν μπορείς να τα 'χεις όλα
πρώτη φράση που μαθαίνουμε

από μικροί πρέπει να μοιραζόμαστε
τα γλυκά και τα παιχνίδια
με τ' αδέρφια μας
μάθε πλέον να μοιράζεσαι
έτσι δίνουμε ό,τι παίρνουμε

και τα χρόνια περνάνε
και ό,τι τρώμε κερνάμε

δίνουμε ό,τι αποκτάμε
ώσπου κάτι τελειώνει...

και οι άνθρωποι φεύγουν
και εμείς δεν αντιδράμε
μάθαμε να ξεχνάμε
και να μένουμε μόνοι...

μη η καρδιά πονάει όταν ψηλώνει
να το θυμάσαι μικρή μου καρδιά
η καρδιά πονάει πάντα όταν ψηλώνει
πάντα...

η καρδιά πονάει όταν ψηλώνει
να το θυμάσαι μικρή μου καρδιά
η καρδιά πονάει πάντα όταν ψηλώνει
πάντα...

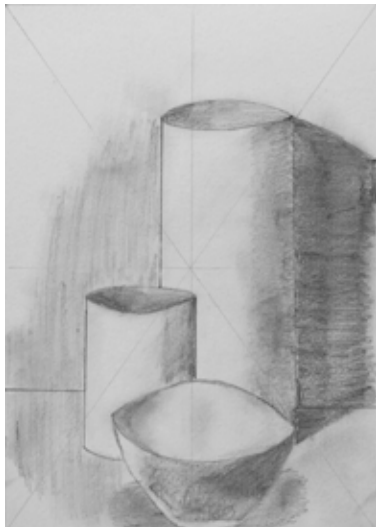
Το φως και οι φωτοσκιάσεις στη ζωγραφική

Η αλληλεπίδραση φωτός-σκιάς στα αντικείμενα απασχολεί κάθε ζωγράφο που θέλει να αναπαραστήσει τον κόσμο που βλέπει. Τα φωτεινά αντικείμενα δίνουν την εντύπωση ότι είναι πιο κοντά από ό,τι τα σκιερά και έτσι δημιουργείται η αίσθηση του βάθους.

Η κατεύθυνση του φωτός σε συνδυασμό με τη σκιά του αντικειμένου δίνουν την αίσθηση του όγκου και της πλαστικότητας. Έτσι, ένα πρόσωπο που φωτίζεται κατά

μέτωπο με δυνατό φως φαίνεται επίπεδο, ενώ όταν φωτιστεί από το πλάι αποκτάει πλαστικότητα.

Το φως έχει πολλές διαβαθμίσεις από την έντονη φωτεινότητα ως το σκοτάδι και δημιουργεί την τονική κλίμακα όλων των χρωμάτων. Ο ρόλος του φωτός στη σύνθεση του έργου είναι σημαντικός, αφού ανάλογα με τον τρόπο που χρησιμοποιείται μπορεί να δημιουργήσει τονικές αρμονίες (εικ. 1, 2) ή τονικές αντιθέσεις (εικ. 3, 4).

Εικ. 1. Βασιλική Καραμάνου, γ1 γυμνασίου

Εικ. 2. Μαρία Ζυγογιάνη, γ1 γυμνασίου

Εικ. 3. Τζωρτζίνα Μαυρίκου, γ2 γυμνασίου

Εικ. 4. Νεφέλη Μπουγουλιά, γ1 γυμνασίου

Επιμέλεια έργων:
κ. Γκαβαϊσέ Βασιλική,
Καθηγήτρια Εικαστικών

Μια πρωτότυπη παράσταση στο Ηρώδειο

Για πρώτη φορά στο Ηρώδειο παρουσιάστηκε στις 9 Οκτωβρίου μία μουσικοχορευτική παράσταση που μας μετέφερε την Κρήτη του '50 που παρακολουθήσαμε τη δύσκολη ενηλικίωση ενός αγοριού στο στενό και δύσκολο περιβάλλον της Κρήτης την εποχή εκείνη.

Το θεατρικό έργο βασιζόταν στην γνωστή και πολυβραβευμένη ταινία σε Ελλάδα και εξωτερικό, του Μανώλη Σκουλιούδη, «Ο Ντελικανής».

Ο πρωταγωνιστής, ένα νιόβγαλτο παλικάρι που ένα παράπτωμα είναι η αρχή για μια σειρά δραματικών και χιουμοριστικών γεγονότων που συμβαίνουν με στόχο την ενηλικίωσή του.

Ο συνδυασμός λοιπόν ενός επιτυχημένου σεναρίου μαζί με την ερμηνεία πολλών τραγουδιών θρυλικών προσώπων της μουσικής παράδοσης της Κρήτης, όπως είναι ο Μανόλης Αλεξιάκης ο Χαράλαμπος Γαργαρουνάκης, ο Μανόλης Κακλής, ο Μανόλης Κονταρός κ.ά. αποτέλεσε ένα υπερθέαμα που μας ταξίδεψε στην αυθεντικότητα του

χώρου, στον πολιτισμό και τα έθιμα της Μεγαλονήσου. Αυτό ενισχύθηκε ακόμη περισσότερο με την συμμετοχή του χορευτικού σωματίου ΕΛ.ΠΑ.ΧΟ (Ελληνικοί Παραδοσιακοί Χοροί) το οποίο πλαισίωσε τους ηθοποιούς και έδωσε μία ευχάριστη νότα στην παράσταση μετατρέποντας την σε αληθινό γλέντι.

Η παράσταση ανέβηκε υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού, την Ομοσπονδία Κωφών και Άλλων Συντελεστών με αφορμή τα 80 χρόνια από τον θάνατο του Ελευθέριου Βενιζέλου. Παράλληλα, ήταν η πρώτη φορά που αποδόθηκε έργο στη νοηματική γλώσσα ζωντανά με στόχο την ενίσχυση της εκστρατείας των ΟΜ.Κ.Ε. για τη συνταγματική αναγνώριση ίσων ευκαιριών στον πολιτισμό, την ψυχαγωγία και την τέχνη. Ένα μέρος των εσόδων δόθηκε για την ενίσχυση του σωματίου.

Ελευθερία Μαμαλάκη,
Γ'1 Λυκείου

Το ολοκαύτωμα της Μονής Αρκαδίου

Ο Οκτώβρης έφυγε... Και μαζί του όλες οι σκέψεις που συνδέονται με την ιστορία μας και την εθνική επέτειο της 28ης Οκτωβρίου. Η ιστορία μας όμως είναι τόσο μεγάλη και συνεχώς έχει να προβάλλει μοναδικά παραδείγ-

μα αυτοθυσίας και αυταπάρνησης. ο Κλήμης Χορτάτζης, όπως μαρτυρεί η επιγραφή που βρίσκεται στη βάση του καμπαναριού. Η οικοδομή του νέου ναού, με την πρόσοψη επηρεασμένη από την αρχιτεκτονική της Αναγέννησης πιθανότατα άρχισε το

στην περιφέρεια και δικαιοδοσία του οποίου υπαγόταν το Αρκάδι, κάλεσε «τον ευλβεβέστατον ιερομόναχον και πνευματικόν Κλήμην Χορτάτζη ωσαν ηγούμενο του μοναστηρίου ονομαζομένου Αρκάδι» και του πρότεινε τη μετατροπή της μονής σε κοινόβιο. Τα εγκαίνια του νέου ναού έγιναν μετά τον θάνατο του Χορτάτζη από τον διάδοχό του ηγούμενο Μητροφάνη Τζυρίγο ανάμεσα στα χρόνια 1590-1596. Στα επόμενα 50 χρόνια το Αρκάδι είχε γίνει πνευματικό κέντρο, κυρίως κέντρο αντιγραφής χειρογράφων.

Κατά τη διάρκεια του τουρκοβενετικού πολέμου 1645-1669 το Αρκάδι δοκιμάζεται σκληρά. Ο τότε ηγούμενος αναγκάστηκε να το εγκαταλείψει και να καταφύγει στο Βροντονήσι. Η μονή λεηλατήθηκε. Τα χειρόγραφα και τα άλλα κειμήλια της μονής διασκορπίστηκαν, το Αρκάδι όμως μετά τη θύελλα του πολέμου ανέκτησε την παλαιά του αίγλη και το 1730 θύμιζε, σύμφωνα με έκθεση του Γάλλου πρόξενου στο Ηράκλειο, «την αρχοντιά των μοναστηριών της Γαλλίας» και είχε εκατό μοναχούς. Ο πνευματικός βίος είχε ανακοπεί στη

1562 και οι εργασίες κράτησαν 25 χρόνια. Στο μεταξύ, το 1572, ο Ματθαίος Καλλιέργης του οποίου η οικογένεια ήταν η μόνη ελληνική που είχε τιμηθεί με τη Βενετική ευγένεια, και

ματα αυτοθυσίας και αυταπάρνησης. Ένα τέτοιο ιστορικό γεγονός που συνδέεται με την ιστορία της Κρήτης είναι το ολοκαύτωμα της μονής του Αρκαδίου που συντελέστηκε πριν από 150 χρόνια ακριβώς στις 9 Νοεμβρίου του 1866.

As προχωρήσουμε σε μια ιστορική ανασκόπηση των γεγονότων από την αρχή...

Το Αρκάδι είναι ιστορική μονή της Κρήτης που ιδρύθηκε ή μετά την απομάκρυνση των Αράβων από το νησί ή κατά τα πρώτα χρόνια της Βενετοκρατίας στο νομό του Ρεθύμνου στην Κρήτη. Την ιστορία του μοναστηριού μπορούμε να παρακολουθήσουμε από το τέλος του 16ου αιώνα όταν στη θέση του πρώτου ναού οικοδομήθηκε νέος μεγαλύτερος δίκλιτος, του οποίου το βόρειο κλίτος ήταν αφιερωμένο στη Μεταμόρφωση του Σωτήρος και το νότιο στον Άγιο Κωνσταντίνο και την Αγία Ελένη. Ανακαινιστής του ναού υπήρξε

μονή, αργότερα όμως συγκεντρώθηκαν πάλι σε αυτό βιβλία και χειρόγραφα.

Η νεότερη ιστορία του Αρκαδίου συνδέεται στενά με την Κρητική Επανάσταση του 1866-1869, και το ολοκαύτωμα του Αρκαδίου στις 9 Νοεμβρίου 1866 υπήρξε μια από τις λαμπρότερες σελίδες της νεοελληνικής ιστορίας.

Η αποτυχία της επαναστατικής εξέγερσης στην Κρήτη το 1841 δεν είχε σβήσει τον πόθο των κατοίκων του νησιού για την ελευθερία και την ένωση με την Ελλάδα. Όταν μάλιστα το 1861, διορίστηκε διοικητής στο νησί ο Ισμαήλ πασάς, εξισλαμισμένος Έλληνας που είχε διατελέσει προηγουμένως υπουργός Εμπορίου της Υψηλής Πύλης, και η κατάσταση επιδεινώθηκε, οι Κρητικοί πείστηκαν ότι δεν ήταν δυνατό να ελπίζουν στη βελτίωση των συνθηκών που επικρατούσαν, παρά μόνο με επανάσταση. Στο μεταξύ η Πύλη, για να καταπνίξει την επανάσταση, έστειλε στην Κρήτη τον Μουσταφά Ναιή πασά επειδή είχε συντελέσει στην καταστολή της Επανάστασης του 1821 στο νησί. Στο τελευταίο δεκάημερο του Οκτωβρίου του 1866

στράφηκε προς την περιοχή του Ρεθύμνου, και ειδικότερα στη Μονή Αρκαδίου, που ήταν έδρα της τοπικής επαναστατικής επιτροπής, αποθήκη πολεμοφοδίων και τροφίμων και καταφύγιο πολλών χριστιανών. Το απόγευμα της 6ης Νοεμβρίου ο Μουσταφάς οργάνωσε από το Ρέθυμνο την επίθεση εναντίον του Αρκαδίου, όπου βρίσκονταν 966 άτομα από τα οποία μόνο 250 μπορούσαν να πολεμήσουν. Οι υπόλοιποι ήταν γυναίκες και παιδιά, που είχαν καταφύγει εκεί για ασφάλεια. Επικεφαλής των αγωνιστών του Αρκαδίου ήταν ο ανθυπολοχαγός του ελληνικού στρατού Ιωάννης Δημακόπουλος, που είχε έλθει με άλλους εθελοντές από την Ελλάδα και ο ηγούμενος Γαβριήλ Μαρινάκης. Ο Μουσταφάς με 15.000 περίπου άνδρες και με ισχυρό πυροβολικό άρχισε την πολιορκία της μονής το πρωί της 8ης Νοεμβρίου, αφού προηγουμένως είχαν απορριφθεί οι προτάσεις του για παράδοση. Οι πολιορκημένοι μπόρεσαν να αποκρούσουν την επίθεση της πρώτης μέρας, τη νύχτα όμως ένα από τα πυροβόλα αυτά γκρέμισε τη δυτική πύλη του περιβόλου και οι Τούρκοι όρμησαν

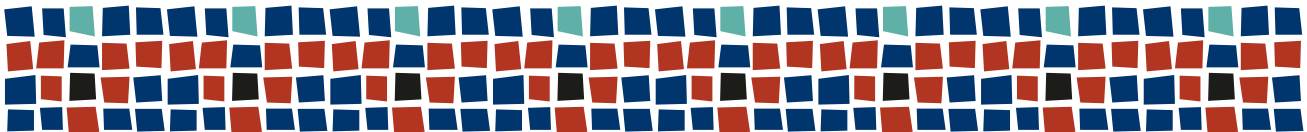
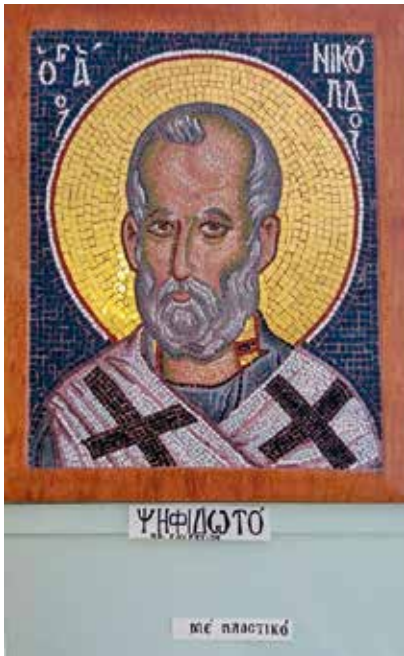
στη μονή. Ο αγώνας συνεχίστηκε με δραματικές φάσεις και σφραγίστηκε με την ηρωική ανατίναξη της πυριτιδαποθήκης της μονής, που έγινε με απόφαση του ηγούμενου Γαβριήλ και με ενέργεια του Κωνσταντίνου Γιαμπουδάκη. Οι περισσότεροι από τους πολιορκημένους αλλιά και πολλοί από τους πολιορκητές βρήκαν τον θάνατο. Από τους Έλληνες που βρίσκονταν στη μονή εκατό περίπου αιχμαλωτίστηκαν, και μεταξύ τους ο Δημακόπουλος, που λίγο αργότερα εκτελέστηκε. Οι νεκροί και οι τραυματίες των τουρκικών δυνάμεων ήταν περίπου 1500.

Το ολοκαύτωμα του Αρκαδίου, όπως είχε συμβεί και με την καταστροφή των Ψαρών και με την έξοδο του Μεσολογγίου, ενίσχυσε το φιλελληνικό πνεύμα στην Ευρώπη και στην Αμερική. Η κατάληψή του από τους Τούρκους υπήρξε, εξάλλου, γεγονός αποφασιστικής σημασίας για την πορεία της επανάστασης. Σίγουρα όμως η ηθική νίκη των κρητικών όπλων επισκίασε την τουρκική επιτυχία.

κ. Παρασκευά Αργυρώ,
Φιλολόγος

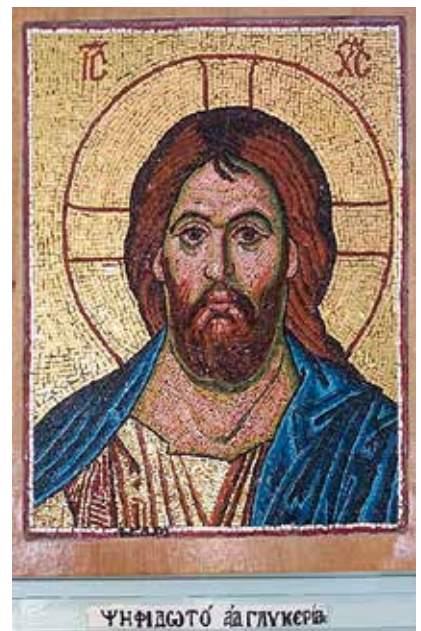
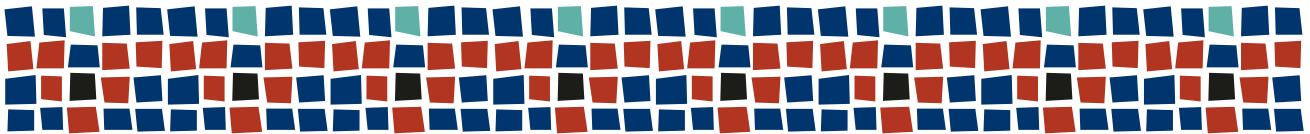
Η Αγιογραφία στο σχολείο μας

Στο σχολείο μας εκτός από τα υποχρεωτικά μαθήματα μπορεί κανείς να συμμετέχει και σε άλλες δραστηριότητες, όπως αγιογραφία, πιάνο, παραδοσιακούς χορούς και χορωδία. Το μάθημα που μου κέντρισε περισσότερο το ενδιαφέρον για να ασχοληθώ στον ελεύθερο μου χρόνο ήταν η αγιογραφία. Πρόκειται για ένα μάθημα που όχι μόνο με βοηθά να εξελίσσω τις ικανότητές μου στη σύνθεση του ελεύθερου σχεδίου αλλά και να αποτυπώνω με μεγαλύτερη ακρίβεια μορφές αγίων στο χαρτί. Αυτό είναι η αγιογραφία.

Όλα αυτά επιτεύχθηκαν με τη βοήθεια της αδελφής Γλυκερίας. Θα έχετε ακούσει σίγουρα τη φράση «δεν θέλει κόπο, θέλει τρόπο» αλλά η αλήθεια είναι πως θέλει κόπο για να βρεις τον τρόπο. Έτσι λοιπόν η καθηγήτρια της αγιογραφίας κοπίασε με εμάς και τα λόγια της μας αγκάλιασαν από την πρώτη μέρα που ξεκινήσαμε αυτή την ενασχόληση. Το πάθος και η μεταδοτικότητα που έχει για αυτό το μάθημα μας κάνει να το αγαπάμε.

Μάριος Φωτόπουλος,
Α'2 Λυκείου

«Κινητός» Κίνδυνος

Είναι ευρέως παραδεκτό πως το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα χρήζει ανάγκης κάποιων ριζικών μεταρρυθμίσεων και κυρίως σταθερότητας. Κάθε Υπουργός Παιδείας στην προσπάθειά του να αφήσει το στίγμα του στην εκπαίδευση προβαίνει σε αλλοδαγές-που δεν επιφέρουν πάντοτε την επιθυμητή βελτίωση-αναιρώντας τις ρυθμίσεις των προηγούμενων, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει ένας

σκοπούς. Μάλιστα στάλθηκε φέτος στα σχολεία σχετική οδηγία από το Υπουργείο υπογεγραμμένη από τον Γενικό Γραμματέα Γιάννη Παντή.

Είναι προφανές πως αυτή η οδηγία θα γίνει δύσκολη αποδεκτή από τους μαθητές. Πιθανές αντιδράσεις στο άκουσμά της θα είναι ένα περιφρονητικό γέλιο ή μια απάθεια του τύπου «σιγά να μην εφαρμοστεί»! Κάποιοι άλλοι θα αναφωνήσουν πως αυτή η οδηγία αποτελεί πταίσμα μπροστά σε επιτακτικότερες και πιο ουσιαστικές αλλαγές.

Θα συμφωνήσω πως εκκρεμούν ίσως πιο φλέγοντα ζητήματα, όπως η αξιολόγηση των εκπαιδευτικών και των μαθητών, η συνετή, ρεαλιστική και συνάμα λειτουργική διαμόρφωση της ύλης, η μορφή διδασκαλίας, ο τρόπος εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Εντούτοις, και αυτή η «ταπεινή» και κατά συρροή παραμελημένη οδηγία δύναται να αποτελέσει την αρχή πολύ σημαντικών και ευχάριστων εξελίξεων και μάλιστα αντίθετων με μια γενικευμένη τάση που λαμβάνει χώρα τον τελευταίο «τεχνολογικό καιρό».

Εξαιρετική εντύπωση μου προκαλεί το γεγονός πως παρά την ένδεια και την οικονομική κρίση που επικρατεί, η άφιξη της νέας συσκευής «iphone 7» προκάλεσε φρενίτιδα στις διεθνείς αγορές με ρεκόρ αγρών και λαχτάρα προσμονής. Χαρακτηριστικό πως η εταιρεία προσδοκά βάσιμα υψηλές πωλήσεις αναντίστοι-

χες με την εποχή και σε «πληγωμένες» αγορές, όπως η ελληνική. Με ένα τίμημα να ξεπερνά κατά τουλάχιστον 200 ευρώ τον μηνιαίο κατώτατο μισθό ακούγεται δύσκολο. Οι τιμές μάλιστα ανάλογα με τα τεχνικά χαρακτηριστικά και τις λογισμικές απαιτήσεις αγγίζουν τα 1200 ευρώ.

Φρικτά πλανάται όποιος θεωρεί πως αυτές οι συσκευές απευθύνονται σε μια προνομιούχο τάξη, καθώς η εξάπλωσή τους είναι μαζική και αφορά όλα τα κοινωνικά στρώματα. Δεν αποτελεί σπάνιο φαινόμενο πολλοί νέοι στις συζητήσεις τους με οδυνηρή απορία να σχολιάζουν τις μειώσεις που υφίστανται στην εργασία τους και παράλληλα να αγωνιούν για την άφιξη του νέου «γκάτζετ» (που ελάχιστες διαφορές έχει με τα προηγούμενα) και είναι έτοιμοι να αποθέσουν στο βωμό της διακοσμητικής τεχνολογίας και του μιμητισμού ένα μεγάλο μέρος ή και ολόκληρο τον μισθό τους. Και το αποτέλεσμα; Καλωδιωμένοι άνθρωποι τεχνητά και τεχνικά να επικοινωνούν, εγκλωβισμένοι και ασφαλείς στα ψηφιακά κλουβιά τους. Η κατάχρηση του αγαθού και η ψυχρότητα ενός αποστειρωμένου κόσμου αποτελεί ένα δηλητηριασμένο βέλος που στοχεύει την καρδιά του απλού συναισθηματικού ανθρώπου. Μία είναι η ασπίδα που θα το αποκρούσει την τελευταία στιγμή. Μια ιερή ασπίδα σφυρηλατημένη από ανθρωπιστική παιδεία η οποία αποτελεί το πολύτιμο περιεχόμενο του δώρου της οργανωμένης και παρεχόμενης εκπαίδευσης.

Έτσι η μικρή μας παρέκβαση λαμβάνει τέλος και επιτυγχάνεται η σύνδεση με το κείμενό μας. Ειδικότερα, το σχολείο αποτελεί ένα εφόδιο για τη συγκρότηση αξιοπρεπούς προσωπικότητας, ένα εισιτήριο πρόσβασης στην εξειδικευμένη τριτοβάθμια εκπαίδευση. Στο σχολείο τα παιδιά αναπτύσσουν διαπροσωπικές σχέ-

σταθερός κορμός, μια γραμμή για την παιδεία.

Εντούτοις, τα τελευταία χρόνια παραμένει σταθερή η βούληση όλων των διοικούντων το Υπουργείο Παιδείας να μην φέρνουν οι μαθητές στο σχολείο συσκευές αναπαραγωγής ήχου και εικόνας, εκτός αν χρησιμοποιούνται για εκπαιδευτικούς

σεις τόσο με συνομήλικους όσο και με τους καθηγητές. Αυτές οι σχέσεις εκτός από πεδίο κοινωνικοποίησης διαμορφώνουν και το κατάλληλο κλίμα για τη μεταλημπάδευση ουσιαστικών γνώσεων. Αν ένα παιδί αισθάνεται το σχολείο σαν ένα «μαγαζί γνώσεων» ή μια δημόσια υπηρεσία, όπου αναγκαστικά παρευρίσκεται για να εξυπηρετηθεί, τότε το «παιχνίδι» έχει τελειώσει με όλες τις πλευρές ουσιαστικά πτημένες.

Η χρήση κινητών, τάμπλετ και παρόμοιων συσκευών κατά τη διάρκεια της σχολικής διαδικασίας (όχι ως κομμάτι της αλήθως «παράνομη» και κρυφή απόλαυση), στα διαλείμματα και τις εκδρομές αποσπά την προσοχή των μαθητών και περιορίζει την επικοινωνία και την φαντασία τους. Παίζοντας αποκλειστικά έτοιμα ψηφιακά παιχνίδια στερούνται τις ανέμελες και ξεχωριστές στιγμές ενός άσκοπου παιχνιδιού με οτιδήποτε ένα παιδικό μυαλό βρει πρόχειρο. Ευτυχώς εγώ γεννήθηκα στο μεταίχμιο. Δηλαδή την εποχή που πήγαινα σχολείο είχαν ξεπροβάλλει οι φορητές παιχνιδομηχανές και τα «αποπληντικά» κινητά. Δεν κρατούσαν όμως άπληστα την μερίδα του λέοντος της ψυχαγωγίας μας. Θυμάμαι την χαρά με την οποία παίζαμε με την ταλαιπωρημένη μπά-

λα ή όταν δεν υπήρχε ακόμη και με συσκευασίες αναψυκτικών. Παίζαμε ακόμη μεταξύ άλλων «μήλα, κυνηγό, τους υπερασπιστές φανταστικών οχυρών». Όσο ανούσια και να φαντάζονταν τα όσα περιγράφω για τις νεότερες ψυχές που βιάζονται αφύσικα να μεγαλώσουν και που θεωρούν την εξάσκηση της αγνής φαντασίας οδυνηρό χάσιμο χρόνου, εκεί κρύβεται το σπουδαίο θεμέλιο της παιδικής ηλικίας.

Η τεχνολογία και όλα εκείνα τα επικίνδυνα υπέροχα γκατζετάκια, όπως συνθιζούν να τα αποκαλούν τα τεχνολογικά φρικιά (και όχι μόνο) είναι ουδέτερα. Το αρνητικό ή θετικό πρόσημο το θέτει κάθε φορά η ατομική χρήση.

Απευθυνόμενος σε εσάς τους μαθητές επιθυμώ να μοιραστώ μαζί σας κάτι που τώρα δυσκολεύεστε να διακρίνετε εξαιτίας της νεανικής ομίχλης που προσφέρει άλλη οπτική. Όλες αυτές οι βαρετές οδηγίες και οι παροτρύνσεις των καθηγητών σας να μην έχετε στην τάξη κινητά και παρόμοιες συσκευές δε δίνονται, επειδή οι δάσκαλοι ηδονίζονται να σας στερούν τη διασκέδαση, ούτε επειδή είναι παράξενοι ή συντηρητικοί. Απλώς γνωρίζουν το βαρύτιμο των σχολικών στιγμών εντός και

εκτός τάξης και την μετέπειτα σημασία τους (π.χ. η αρμονική συνεργασία του μαθητή με τους συμμαθητές και τους καθηγητές του αποτελεί τεκμήριο επαγγελματικής επιτυχίας, καθώς ο νέος έχει κερδίσει από μικρή ηλικία τα παράσημα της ευελιξίας και της προσαρμοστικότητας).

Μην περιμένετε την έξωθεν βελτίωση του εκπαιδευτικού συστήματος (ενδεχομένως να καθυστερήσει αρκετά). Πέρα από την κοινή γραμμή του Υπουργείου το κάθε σχολείο αποτελεί έναν ξεχωριστό οργανισμό. Αν αυτό εσωτερικά λειτουργήσει, ενάποκειται στη διακριτική ευχέρεια του έμπυχου δυναμικού (διότι το σχολείο δεν είναι τα ντουβάρια) να εμβαθύνει και να απλωθεί σε ποικίλα ενδιαφέροντα και έτσι ακόμη και η ρουτίνα να ενδυθεί πολύχρωμο πέπλο. As μην λησμονούμε πως για να υπάρξει αλλαγή πρέπει να υπάρξει διάθεση και από τις δύο μεριές. Ο καλύτερος σπόρος θα μαραζώσει σε ένα ακατάδεχτο άγονο έδαφος.

As αρχίσουμε την αλλαγή απενεργοποιώντας τα κινητά και ενεργοποιώντας το μυαλό και την καρδιά μας.

Σωκράτης Μεργιανός,
τρίτοετής φοιτητής Νομικής,
συναργάτης του περιοδικού

«4 λεπτά και 12 δευτερόλεπτα»

του *James Fritz*

Οι μαθητές του Λυκείου παρακολούθησαμε τη θεατρική παράσταση «4 λεπτά και 12 δευτερόλεπτα» στο πλαίσιο των πολιτιστικών εκδηλώσεων που διοργανώνει το σχολείο μας. Το έργο αυτό αναφέρεται στη σχέση δύο νέων, μιας κοπέλλας και ενός αγοριού και στο πώς αυτή επηρεάζεται από τα κινητά τηλέφωνα και το διαδίκτυο. Και οι δύο φωτογραφίζουν και βιντεοσκοπούν στιγμές της κοινής τους ζωής. Το κύριο σημείο της παράστασης γύρω από το οποίο εξελίσσεται η υπόθεση είναι ένα βίντεο 4 λεπτών και 12 δευτερολέπτων το οποίο τράβηξε ο νεαρός και το οποίο παρουσιάζει προσωπικές στιγμές των νέων. Η κοπέλλα μαθαίνει ότι το βίντεο έχει ανέβει στο διαδίκτυο και αισθάνεται προσβεβλημένη. Οι γονείς του αγοριού μαθαίνουν το γεγονός, αφού ο αδερφός της κοπέλλας του τον χτυπάει, και αρχίζουν να αμφιβάλουν για τον γιο τους, τους φίλους του και ακόμα για τους ίδιους τους εαυτούς. Στο τέλος η μητέρα ανακαλύπτει ότι δεν είναι μόνο ο γιος της αυτός που έχει κάνει λάθη. Υπάρχει και κάποιος άλλος που έχει

φερθεί ανήθικα και αυτός δεν είναι άλλος από τον ίδιο της τον σύζυγο ο οποίος προώθησε το συγκεκριμένο βίντεο στο διαδίκτυο για να κερδίσει τις εντυπώσεις των συνδέλφων του σ' ένα διαδικτυακό αθλητικό «forum», όπου συμμετέχει. Ο συγγραφέας εστιάζει σε ένα εξαιρετικά επίκαιρο θέμα με επικίνδυνες προεκτάσεις. Στον κόσμο μας τα κινητά και οι κάμερες είναι πανταχού παρόντα και η προσωπική μας ζωή δίνεται για δημόσια θέα. Παλιότερα ο λαός μας έλεγε «τα εν οίκω μη εν δήμω». Το παραπάνω ρητό πιστεύω ότι δεν ισχύει στην εποχή μας, όπου έχουμε φτάσει στο άλλο άκρο. Ο,τιδήποτε βιώνουμε και ο,τιδήποτε μας ευχαριστεί δεν το κρατάμε για μας αλλά το φωτογραφίζουμε, το βιντεοσκοπούμε και έπειτα το εκθέτουμε για να το δουν ακόμα και άγνωστα άτομα. Κλείνοντας πιστεύω ότι ο συγγραφέας κατάφερε επιτυχώς να μας αφυπνίσει και να μας προβληματίσει πάνω σε αυτό το τόσο σοβαρό πρόβλημα της εποχής μας.

Ρηγόπουλος Ρηγίνος,
Α'2 Λυκείου

Επίσκεψη των μαθητών του σχολείου μας στην παρουσίαση του βιβλίου του **Τζόνathan Τζάκσον** στην 5η Έκθεση Ορθόδοξου Χριστιανικού Βιβλίου

Τη Δευτέρα στις 21 Νοεμβρίου όλοι οι μαθητές και οι μαθήτριες της Α' Λυκείου είχαμε τη χαρά να συναντήσουμε τον βραβευμένο μουσικό και ηθοποιό του Χόλυγουντ, Τζόνathan Τζάκσον στο ξενοδοχείο Caravel.

Ο καλλιτέχνης βρέθηκε στην Αθήνα καλεσμένος των εκδόσεων «Εν πλω» για την παρουσίαση του βιβλίου του με τίτλο «Το μυστήριο της τέχνης». Στο πλαίσιο της 5ης έκθεσης Ορθόδοξου Χριστιανικού Βιβλίου, μας μίλησε για το πώς μπορεί ένας καλλιτέχνης να πλησιάσει τον Θεό και να βιώσει το μυστήριο της παρουσίας Του μέσα από την τέχνη.

Ακόμα έπαιξε ορισμένα από τα τραγούδια του για τους μαθητές και μετά ακολούθησε μια ζωντανή συζήτηση μαζί του για την καινούργια του ζωή μέσα στην Ορθόδοξη Εκκλησία. Η φωτογραφία δείχνει τη χαρά όλων μας.

αδελφή Ισιδώρα, Θεολόγος

«Ο Θεός είναι ο τέλειος Καλλιτέχνης και Ποιητής. Η κατ' εικόνα δική Του δημιουργία μας σημαίνει ότι είμαστε κι εμείς καλλιτέχνες και ποιητές, ανεξάρτητα από την κλήση μας στη ζωή. Είμαστε καλλιτέχνες με τον τρόπο που αγαπάμε. Είμαστε ποιητές με τον τρόπο που προσευχόμαστε. Ο καθένας είναι ένας καλλιτέχνης. Συνδεόμαστε κοσμικά ο ένας με τον άλλο μέσα από ένα θείο υφαντό που εκτείνεται κατά μήκος των αιώνων. Ο καθένας μας έχει ένα ρόλο μοναδικό να επιτελέσει στη συμφωνία της δημιουργίας του Θεού.

Το σημαντικότερο έργο ενός καλλιτέχνη δεν είναι ό,τι δημιουργεί. Βρίσκεται στο έργο της δημιουργίας μας από τη χάρη του Θεού. Πρωταρχικός στόχος του καλλιτέχνη είναι να επιτύχει τη σωτηρία του. Ό,τι δημιουργεί ή παράγει ο καλλιτέχνης από την άποψη των έργων τέχνης είναι πάντοτε δευτερεύον όσο το να γίνει ο ίδιος στην πραγματικότητα ένα έργο τέχνης».

«Δαμάζοντας τη φύση»

Είναι γνωστό ότι οι νέοι ζητάμε την αδρεναλίνη προκειμένου να ξεφύγουμε από την καταπιεστική καθημερινότητα των πόλεων. Ένας από τους ποικίλους τρόπους που μπορούμε να γεμίσουμε δημιουργικά το χρόνο μας είναι η ενασχόληση με ξεχωριστές δραστηριότητες.

Ένα λοιπόν πολύ εντυπωσιακό άθλημα που επιλέγουν πολλοί νέοι για να νιώσουν αυτό το αίσθημα της αδρεναλίνης είναι το αλεξίπτωτο πηλαγιάς, γνωστό διεθνώς και ως «*parapente*». Πιο συγκεκριμένα, θα μπορούσαμε να πούμε ότι το αλεξίπτωτο πηλαγιάς είναι μια πτητική συσκευή με την οποία ανεβαίνεις ψηλά στον ουρανό και.....πετάς! Αποτελεί δηλαδή, μια νεότερη και απλούστερη μορφή ανεμοπορίας. Εντούτοις, κατά την άποψή μου, δεν είναι αυτά που έχουν πραγματική σημασία όσο η φιλοσοφική πλευρά του να ασχολείσαι με κάτι τόσο διαφορετικό. Μέσα από το αλεξίπτωτο πηλαγιάς έχεις την ευκαιρία να γνωρίσεις έναν άηλην κόσμο, να νιώσεις τον αέρα κι αυτό το παράξενο αίσθημα της ελευθερίας καθώς ταξιδεύεις εκεί ψηλά. Πηγαίνεις ενάντια στο ένστικτό σου (και τη βαρύτητα!), ανακαλύπτοντας έναν

άηλην τόπο, πολύ διαφορετικό και μακρινό από το δικό σου

Από την άηλη πλευρά, ένα εξίσου διασκεδαστικό και πρωτότυπο χόμπι με το οποίο μπορεί να ασχοληθεί κανείς είναι η ιστιοσανίδα. Η ιστιοσανίδα, ή αλλιώς «windsurfing», είναι μια ειδική σανίδα-σκάφος που

επιπλέει και κινείται με τη βοήθεια ενός ελεύθερου πανιού. Ουσιαστικά μιλάμε για την απλούστερη μορφή ιστιοφόρου σκάφους το οποίο αποτελείται από το board (σανίδα-σκάφος) και το rig (άημπουρο, πανί, μάτσα και σύνδεσμος μαζί). Στο μπροστινό μέρος της

σανίδας υπάρχει μια υποδοχή στην οποία μπορεί να δεθεί σχονί για ρυμούλκηση και στο πίσω μέρος της σανίδας υπάρχει ένα μικρό πτερύγιο (fin). Μπορεί να γίνει είτε σε ήρεμα,

είτε σε ταραγμένα νερά, ακόμα και όταν έχει κύματα. Η ιστιοσανίδα είναι ένας τρόπος να αποδείξεις στον ίδιο σου τον εαυτό τι πραγματικά αξίζεις. Εκείνη την ώρα, πάνω στη σανίδα, είσαι μόνο εσύ και η φύση και έχεις δύο επιλογές: είτε θεωρείς τη θάλασσα και τον αέρα τους μεγαλύτερους σου συμμάχους και συνεχίζεις, είτε γίνονται οι χειρότεροί σου εχθροί και σε νικούν.

Συμπερασματικά, υπάρχουν αρκετά και διάφορα αθλήματα και χόμπι που μπορεί να κάνει κανείς, αν έχει θέληση και ελεύθερο χρόνο(εε εντάξει...και χρήματα!!). Πιστεύω, ωστόσο, ότι δεν έχει τόσο σημασία το τι θα κάνεις ή πόσο καλά θα το κάνεις. Αυτό που πραγματικά μετράει είναι να αγαπάς αυτό που κάνεις και να προσπαθείς όλο και περισσότερο να βελτιώνεσαι. Γιατί είναι ωραίο να γνωρίζεις τα όριά σου αλλιώς ακόμα πιο ωραίο να προσπαθείς να τα ξεπεράσεις.

Βλαχογιάννη Λαμπρινή,
Α΄1 Λυκείου
Καραμάνου Βασιλική,
γ΄1 Γυμνασίου

Μαθαίνοντας για άλλες χώρες

Wusstest du das? «Wie ist die Mauer von Berlin gefallen?»

Von 1949 bis 1990 hat es zwei deutsche Staaten gegeben: die BRD (Bundesrepublik Deutschland) im Westen und die DDR (Deutsche Demokratische Republik) im Osten. Eine Mauer hat die zwei Staaten geteilt. Im Sommer 1989 waren viele DDR-Bürger unzufrieden mit dem politischen System und haben damals für Reformen und mehr Demokratie demonstriert. Am 9. November 1989 ist in Berlin die Mauer gefallen und das politische System zusammengebrochen. Ein Jahr später, am 3. Oktober 1990, haben sich die zwei deutschen Staaten zu einem vereinigt und die Deutschen haben die nationale Einheit gefeiert.

Το ήξερες αυτό; Πώς έπεσε το τείχος του Βερολίνου;

Από το 1949 μέχρι το 1990 υπήρχαν δύο γερμανικά κρατίδια: η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και η Λαοκρατική Δημοκρατία, που διαχωρίζονταν από ένα τείχος. Το καλοκαίρι του 1989 πολλοί πολίτες της Λαοκρατικής Δημοκρατίας δεν ήταν

ευχαριστημένοι με το πολιτικό σύστημα και διαδήλωσαν για περισσότερη δημοκρατία και μεταρρυθμίσεις. Έτσι, στις 9 Νοεμβρίου του 1989 έπεσε το τείχος και κατέρρευσε το πολιτικό σύστημα. Ένα χρόνο αργότερα τα δύο κράτη ενώθηκαν σε ένα και οι Γερμανοί γιόρτασαν την εθνική τους ενότητα.

Ψιχαλοπούλου Μαριάνθη,
β'2 Γυμνασίου

Welnnachtsbrauch von Deutschland;

In kurzer Zeit kommt Weihnachten und in Deutschland haben schon die Vorbereitungen begonnen. Die Zeit der 4 Wochen vor Weihnachten heisst Advent. Viele Familien schmücken ihre Häuser mit einem Kranz, der 4 Kerzen enthält. Das heisst Adventskranz. Jede Kerze symbolisiert eine Woche. Jeden Sonntag also zünden die Familien eine Kerze an, bis alle Kerzen angezündet werden. Das bedeutet dann, dass Weihnachten da ist.

Χριστουγεννιάτικο έθιμο από τη Γερμανία

Σε λίγο έρχονται τα Χριστούγεννα και στη Γερμανία έχουν ήδη ξεκινήσει οι προετοιμασίες. Το διάστημα των 4 εβδομάδων πριν τα Χριστούγεννα λέγεται «Advent». Πολλές οικογένειες στολίζουν το σπίτι με ένα στεφάνι, το οποίο έχει 4 κεριά. Κάθε κεριά συμβολίζει και μία εβδομάδα. Κάθε Κυριακή λοιπόν ανάβουν από ένα κεριά μέχρι ν' ανάψουν όλα. Τότε σημαίνει πως έφτασαν τα Χριστούγεννα.

Κουνής Γιώργος,
γ'1 Γυμνασίου

Rubrique santé / Στήλη υγεία

Vous avez mal au dos? Voilà quelques conseils que vous pourriez suivre à votre vie quotidienne pour améliorer la situation:

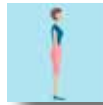
- **Evacuez le stress:** le yoga est une excellente activité pour réduire les douleurs au dos.
- **Changez matelas:** pour les experts du sommeil, un matelas doit être changé tous 10 ans.
- **Laissez vos talons au placard**
- **Apaisez votre esprit:** la rancœur que l'on garde des événements passés peut être source de douleurs au dos.
- **Négligez la télé, mais ne négligez pas le sport:** les exercices physiques sont essentiels et incontournables pour garder une bonne santé, et cela est également valable pour le dos.
- **Surveillez votre alimentation:** en ce qui concerne les douleurs musculaires, l'alimentation est souvent oubliée, et pourtant manger équilibré est primordial pour réduire au maximum les risques de mal au dos.
- **Allégez votre sac à main:** porter un sac trop lourd tous les jours peut vraiment avoir des conséquences catastrophiques pour votre dos.
- **Pas de longs trajets:** les longs trajets en voiture entraînent des douleurs au dos, aux épaules et à la nuque.

**Έχετε πόνους στην πλάτη;
Ορίστε κάποιες συμβουλές που θα μπορούσατε
ν' ακολουθήσετε στην καθημερινή σας ζωή για να
βελτιώσετε την κατάσταση.**

- Διώξτε το άγχος.
- Αλλάξτε στρώμα κρεβατιού.
- Αφήστε τα τακούνια στο ντουλάπι.
- Ηρεμήστε το πνεύμα σας.
- Αγνοήστε την τηλεόραση κι όξι τα αθλήματα.
- Προσέξτε τη διατροφή σας.
- Ελαφρύνετε την τσάντα χειρός σας.
- Μην κάνετε μακρινές διαδρομές με το αυτοκίνητο.

Attention aussi à votre posture (προσοχή επίσης στη στάση του σώματός σας).

Position n° 1: la bonne posture debout (η σωστή όρθια στάση σώματος):

Position n° 2: la bonne posture assise (η σωστή καθιστή θέση)

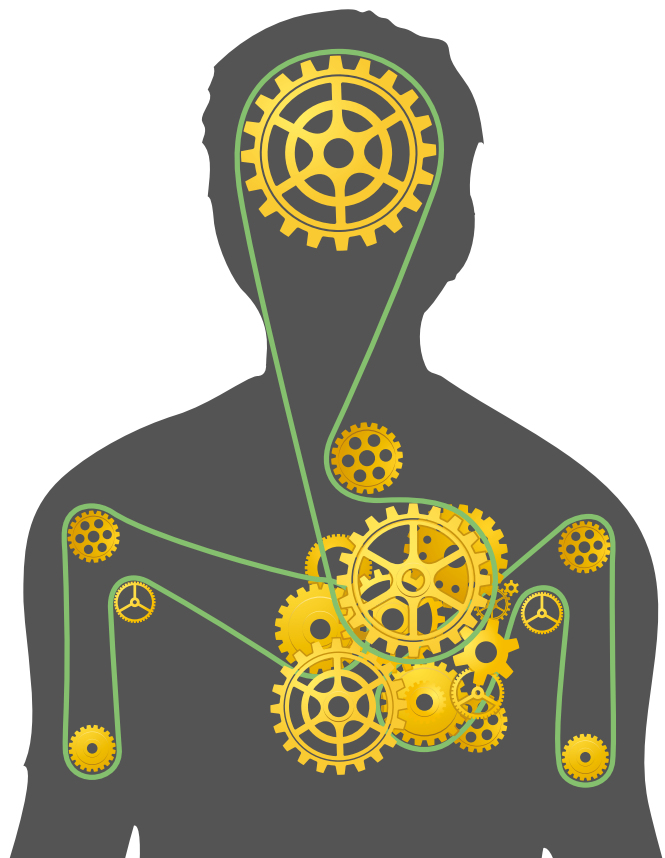
et Position n° 3: a bonne posture au bureau (η σωστή στάση σώματος στο γραφείο):

Position n° 4: l'étirement courbé en avant pour vous soulager (διάταση προς τα εμπρός):

**Οι μαθητές του τμήματος
γαλητικών της Α΄ Λυκείου**

«Από τι ζουν οι άνθρωποι;» του Λ. Τοῆστοῖ

Την έμπνευση για τη χριστουγεννιάτικη γιορτή φέτος μας την έδωσε ένα ωραίο κείμενο του Ρώσου συγγραφέα, Λ.Τοῆστοῖ. Ο τίτλος του κειμένου "Από τι ζουν οι άνθρωποι" ήταν μια πρόκληση να διαβάσουμε το έργο και να το συσχετίσουμε με την εορτή των Χριστουγέννων. Το μήνυμά του καταλυτικό και πάντα διαχρονικό...."Κατάλαβα πως ο Θεός δεν επιθυμεί να ζούνε ξέχωρα οι άνθρωποι και, λοιπόν δεν τους αποκαλύπτει τι χρειάζεται καθένας για τον εαυτό του.Τους θέλει, όμως, να ζούνε ενωμένοι και, λοιπόν, αποκαλύπτει στον καθένα από αυτούς τι είναι αναγκαίο για όλους.

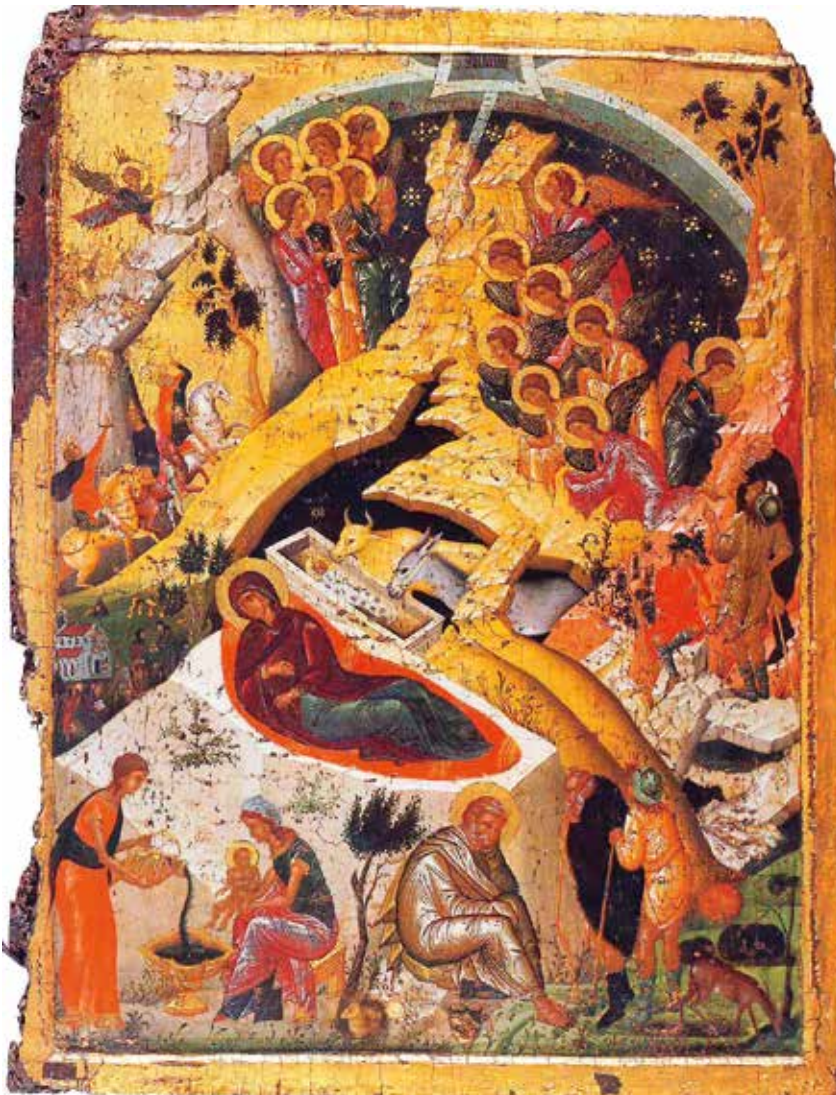
Κατάλαβα τώρα πως οι άνθρωποι, μόλο που δείχνουν

ότι ζουν από έγνοια για τον εαυτό τους, στην πραγματικότητα ζούνε μονάχα με την αγάπη. Όποιος έχει εντός του την αγάπη, έχει εντός του τον Θεό, γιατί ο Θεός είναι αγάπη".

Με αυτά τα λόγια ο ήρωας του έργου, ο άγγελος του Θεού, Μιχαήλ δέχεται τη συντριβή του, αναγνωρίζει την αδυναμία του και ομολογεί την αγάπη του Θεού προς όλους τους ανθρώπους πάντοτε.

Καλά Χριστούγεννα!

Η Συντακτική Ομάδα του περιοδικού

Φωτογραφία εξωφύλλου:
Νεφέλη Μπουγουλιά, γ' Γυμνασίου

Φωτογραφία οπισθοφύλλου:
Παναγιώτα Αλεξίου, γ' Γυμνασίου

ΕΚΔΟΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΗΡΙΩΝ "Η ΘΕΟΜΗΤΩΡ"

Εθ. Βενιζέλου 128, Ηλιούπολη
τηλ. 210 99 15 449

Υπεύθυνη Σύνταξης:
Βασιλική Μπιλάλη, Φιλόλογος

Συντακτική Ομάδα:
Ναυσικά Παππά,
Καθηγήτρια Πληροφορικής

Μαθητές και Μαθήτριες
του σχολείου

Δημιουργικό - Εκτύπωση:
Λυχνία Α.Ε. • τηλ. 210 3410436
www.lyhnia.com

